

PUSTELNICKI (2) *ai*

e prawdopodobnie jasne (tak w pustelnik).

sg m G pustelnicki(e)go (1). ◇ L pustelnickim (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „pustelnik” (2) :

Wyrażenie: »pustelnicki żywot« [szyk 1:1] (2): Zył [św. Romuald] lat fto y dwádzieściá: dwádzieściá ftráwił w świeckich zábáwkách/ trzy w kláźtorze/ dziewięćdziesiąt y fiedm ná pułtelnickim y zbáwieniu tefz ludzkiemu pożytecznym żywoćie SkarŻyw 575, 571.

Cf PUSTELNICZY

AN